

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15. — 'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — 'Εν τῇ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

Ἡ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μὴ Χάνεσαι ἐπιθέσεις.

Τὴν Κυριακὴν, ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ἐν ᾧ ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ καφερείου τῶν Ὀλυμπίων εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγγέσμου οἰκίαν τοῦ ὁ διευθυντῆς καὶ συντάκτης τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** κ. Βλάσιος Γαβριηλίδης, δύο ἄγνωστοι ροπαλοφόροι, ἐνεδρεύοντες καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐπετέθησαν ἐκ τῶν νώτων κατ' αὐτοῦ δολίως καὶ ἐξ ἀπίνης καὶ κατήνεγκον κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σφοδρότατον κτύπημα. Τὸ αἷμα ἀνέβλυσε μεθ' ὁρμῆς καὶ διεχύθη κατὰ μῆκος τῆς σπονδυλικῆς στήλης· τὸ ὑποκάμισον, τὸ ἐσωκάρδιον καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του ἐβάφθησαν μετ' αἷμα πάραυτα· ὁ δὲ παθὼν ἀσπλος, παρὰ τὴν συνήθειάν του ὦν, καὶ φοβούμενος τὴν ἐπανάληψιν τῶν κτυπημάτων, ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος κατὰ μῆκος τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς συνοματικῆς καὶ ἀνδρὸν ταύτης ἐπιθέσεως, ὁ κ. Βλάσιος Γαβριηλίδης αἰσθανόμενος ὅτι παρηκολουθεῖτο ὑπόπτως πῶς ὑπὸ τεσσάρων ποδῶν, ἐστάθη ἐπὶ μικρὸν καὶ ὅταν οἱ ἄγνωστοι ἐπλησίασαν αὐτῷ, ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν δίοδον ἵνα προπορευθῶσιν· ἀλλ' ὅταν οἱ δύο ἄγνωστοι διῆλθον πρὸ αὐτοῦ, ἐστράφη ἵνα ἴδῃ μήπως ὀπισθεν ἔρχονται καὶ ἄλλοι καὶ μείνῃ μόνος μεταξὺ δύο στρατοπέδων· ἀλλὰ μὲν ἐστράφη, οἱ προπορευθέντες ἄγνωστοι, ἔχοντες ἤδη αὐτὸν κατὰ νώτον ἐτόλμησαν τὸ μυσαρὸν αὐτῶν ἔργον.

Φθὰς εἰς τὴν πλατεῖαν, τὸ θυμὸς τῆς δολοφονικῆς ταύτης ἀποπειράς, ἐπέβη τῆς πρώτης τυχούσης ἀμαξίας, ἵνα διευθυνθῇ πρὸς τι φαρμακεῖον. Ἀλλ' εἶχε λησμονήσει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς *Νέας Ἐφημερίδος* ποῖον φαρμακεῖον κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔμελλε νὰ ἀγρυπνῇ· περιεπλανήθη λοιπὸν ματαίως εἰς πολλὰ φαρμακεία ἕως οὗ εὗρη τὸ ποθούμενον· ἐπὶ τέλους ὁ ἴδιος ὁ ἀμαξηλάτης προσέτινε νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Πράγματι οἱ φαρμακοποιοὶ τοῦ καταστήματος τούτου δὲν ἔχοι-

μῶντο, ὡς οἱ κατὰ τὴν πόλιν συνάδελφοι αὐτῶν. Δὲν ἔκοιμῶντο δὲ πρὸ πάντων οἱ ἀξιόλογοι φίλοι μας κ. κ. Σαγανόπουλος, βοηθὸς τοῦ κ. Ἀρεταίου καὶ Σπυρ. Μερκούρης ἰατροί, οἵτινες ἔδωκαν τὰς πρώτας ἰατρικὰς βοηθείας εἰς τὸν παθόντα· ἔρραψαν τὸ χαιρὸν κάταγμα καὶ διέταξαν τὰ πρώτα τῆς θεραπείας ἀπαιτούμενα. Τὸ κάταγμα, εἰ καὶ εὐτυχῶς δὲν ἐβλάψε τὰ ὀστά, εἶναι οὐχ ἥτον δεινόν· ἔχει μῆκος τεσσάρων δακτύλων καὶ ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς κτύπημα γιανταγανίου ἢ πρὸς κτύπημα ράβδου. Μετὰ τὸ νοσοκομεῖον διηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου καὶ συνεργάτου του κ. Σουρῆ, ὅπου ἔτυχε φιλικῆς καὶ ἐγκαρδίου περιποιήσεως, διότι ἡ οἰκογένεια τοῦ παθόντος ἕνεκα τοῦ θέρους ἀπεστίν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν ἐπαύριον προσεκλήθη ὁ ἰατρός κ. Ζωχιός, ὅστις ἀνέλαβε τὰ τῆς θεραπείας καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀσθενὴς τάχιστα ἡ ἀπαναλάβῃ τὴν προτέραν ὑγείαν καὶ εὐεξίαν καὶ ὅτι τὸ αἷμα τὸ ὅποσον ἀπώλεσε δὲν θὰ ἐξασθενήσῃ κατ' οὐδὲν τὴν δύναμιν τοῦ καλῆμου καὶ τὴν εὐρωστίαν τῶν συλλογισμῶν του.

Ποιοὶ εἶναι οἱ ἐπιτεθέντες; τί ἐπεδίωκον; εἶναι ὄργανα ἰδίας ἢ ἄλλοτρίας ἐκδικήσεως; εἶναι μέχρι τοῦδε ἄγνωστον. Ὅταν εἶδε πρὸ αὐτοῦ διελθόντας τοὺς θρασυδείλους κακούργους ὁ Βλάσιος δὲν ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃ αὐτοὺς εἴτε ἕνεκα τοῦ σκότους, εἴτε ἕνεκα τῆς μυωπίας ἐξ ἧς γνωστὸν ὅτι πάσχει. Διαβεβαιοῖ μόνον ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐσπέραν, ἐπιστρέφων οἰκάδε, ἔβλεπε περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πρόσωπα ὑποπτα καὶ ἠκουελέξεις τινὰς σκοτεινὰς περιεχούσας κεκρυμμένην τινὰ ἀπειλήν. Μίαν ἐσπέραν μάλιστα εἰς κακοενδεδυμένος ἐδακτυλοδείκτησεν αὐτὸν εἰς δύο γραττώτας λέγων τουρκιστὶ «μπὰκ σουνὶ μπού τουρ» (ἰδὲ τον, αὐτὸς εἶναι), ἀλλ' ἐθεώρησεν ἀνάξιον προσοχῆς τὸ γεγονός. Ἡ μόνη λογικὴ καὶ ὑποψία περιστρέφεται ἐναντίον τῶν διευθυντῶν τῶν πωλητῶν μαχῶν, πρὸς οὓς ἐσχάτως εἶχεν ἔλθει εἰς σύγκρουσιν ἕνεκα τῶν ἀδίκων καὶ υπερβολικῶν ἀξιώσεων αὐτῶν. Γνωστὸν εἶναι εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ὅτι αἱ πωλοῦσαι τὰς ἐφημερίδας κατὰ τὰς ὁδοὺς μάγκαι ἔχουσιν ἐπὶ κεφαλῆς τέσσαρας ἢ πέντε ἀρχοντί-

σκους, οἵτινες διὰ τοῦ ξύλου ἢ δι' ἄλλων κακοήθων συμβάσεων ἐπιβάλλονται εἰς τὰ ἀπροστάτευτα παιδιὰ τῶν ἀγυῶν, τρώγουσι τὸν καρπὸν τῶν ἰδρώτων αὐτῶν καὶ οὐχὶ σπανίως γίνονται οἱ διδασκαλοὶ τῆς κακοηθείας εἰς τοὺς μικροὺς κράκτας ἐναντίον τῶν φιλοσοφικῶν καὶ φιланθρωπικῶν ἐπιδείξεων τῶν περὶ τὴν Σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν τοῦ Παρνασσοῦ. Οἱ ἀρχοντίσκοι λοιπὸν οὗτοι, οἵτινες κερδίζουσι κατὰ μῆνα περισσότερον παρ' ὅσον οἱ τμηματάρχαι καὶ οἱ νομάρχαι, διπλάσιον δὲ παρ' ὅσον οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι, καὶ σχεδὸν ὅσον κερδίζουσι νομίμως οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος, εἶχον ἀποφασίσει πρὸ ἡμερῶν ἀντὶ 6 1[2 λεπτῶν νὰ ἀγοράζωσι ἕκαστον φύλλον τοῦ *Μη Χάρεσαι* μόνον 5 3]4 τὴν δὲ διαφορὰν νὰ μεταχειρισθῶσι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἰς τὰς ψυχαραγωγικὰς ἀπολαύσεις, αἵτινες πλῆθουσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ θέρος, χωρὶς νὰ θίξωσι τὰ τακτικὰ κεφάλαιά των.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ *Μη Χάρεσαι* ἠρνήθη εἰς τὴν τοιαύτην ἀνθαίρετον ἀπαίτησιν τῶν ἀρχοντίσκων, οἱ δὲ γνωρίζοντες κατὰ πόσων καὶ ὁποίων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἔχουσι νὰ ἀντιπαλαίσωσιν οἱ δημοσιογράφοι παρ' ἡμῖν, θὰ ἐξηγήσωσιν ἄνευ δυσκολίας τὴν ἄρνησιν ταύτην καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀξίωσις ἀπηυθύνετο εἰδικῶς μόνον κατὰ τοῦ *Μη Χάρεσαι*. Ἐκ τούτου ἐπῆλθε διάστασις μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἡμετέρου φύλλου καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀρχοντίσκων, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τὸ νὰ πωλῇται τὸ φύλλον εἰς τὰ καπνοπωλεῖα. Αἱ ἀρχιμάγκαι ἢ οἱ μαγκοάρχοντες ἐξεμάνησαν ἡλπίζον ὅτι ἀπέχοντες νὰ ἀγοράζωσιν αὐτοὶ τὰ φύλλα καὶ ἀπαγορεύοντες διὰ τοῦ ξύλου εἰς τὰ παιδιὰ νὰ ἀγοράζωσιν αὐτὰ, θὰ ἐξηνάγκαζον τὴν διεύθυνσιν εἰς ὑποχώρησιν. Ἀλλ' ἡ πώλησις τοῦ *Μη Χάρεσαι* καὶ τοὶ διὰ τῶν καπνοπωλείων γενομένη ἐμεινε σταθερὰ, ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅχι μόνον νὰ αὐξήσῃ, ἀλλὰ νὰ προκαλέσῃ εἰς ἀπομίμησιν καὶ τοὺς λοιποὺς δημοσιογράφους. Ἀλλὰ τότε τί θὰ γείνωσιν οἱ ἀνέτως κερδίζοντες διὰ τῆς ἐργασίας τῶν μικρῶν πωλητῶν; Πυλλάκις λοιπὸν ἠπειλήσαν καὶ διεκοίνωσαν εἰς διαφόρους τὰς ἀπειλὰς ταύτας, ὅτι «θὰ σκοτώσωσι ἑς τὸ ξύλο τὸν Γαβριηλίδην».

Προείπομεν ὅτι ἡ εὐλογωτέρα ἐξήγησις τοῦ γεγονότος εἶναι αὕτη· διότι ἐκ τῆς πορείας τοῦ φύλλου καὶ ἐκ τῶν διαφόρων δημοσιεύσεων τοῦ τελευταίου μηνὸς οὐδεμίαν ἄλλην δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὑπόψια κατ' ἄλλου τινὸς ἠθικοῦ αὐτουργοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ ἀρχοντομάγκαι εἶναι οἱ ἔνοχοι, καὶ οὗτοι δὲν ἐνῆργησαν δι' ἑαυτῶν· διότι θὰ τοὺς ἀνεγνώριζεν ὁ παθὼν, ἂν ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἐπιτεθέντες ροπαλοφόροι. Ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι κερδίζουσι, δύνανται κάλλιστα νὰ μισθώσωσι καὶ ἄλλα ὑποκείμενα, ὀλιγώτερον ἀξιοπρεπῆ, διὰ τὰς ἐκδικήσεις των, ἀπαρallaκτικῶς ὅπως ἐπλήρωσαν συντακτικὴν καὶ σατυρικὴν τι φύλλον διὰ νὰ καταχωρίσῃ λιβελλογραφικὴν τινα ἀπάντησιν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ *Μη Χάρεσαι*.

Εἶναι ἀνάγκη ἄρα γε νὰ προσθέσωμεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν σκηνὴν δὲν ἀνεφάνη οὐδὲ μικρόν τι ἴχνος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου· Ἀλλ' ἐλπίσωμεν τοῦλάχιστον ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Δουκάκης καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, οἵτινες ἀμφοτέροι ἐπέδειξαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μεγάλην δραστηριότητα καὶ ἰδιαίχοντα ζῆλον θὰ κατορθώσωσι νὰ ἀνεύρωσι τοὺς αὐτουργοὺς. Ἐὰν ὁ τύπος καὶ οἱ δημοσιογράφοι θὰ ἠναγκάζοντο νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ πρώτου τυχόντος τραμπούκου,

τῇ ἀληθείᾳ θὰ ἦτο παράδοξος ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου. Ἐννοοῦμεν κάλλισα τὴν τραμπουκρατίαν ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἀλλὰ νὰ θυσιάζωσιν οἱ δημοσιογράφοι τὸν ἰδρώτα των καὶ τὸ πνεῦμα των καὶ νὰ ταλαιπωρῶνται ἐν στερήσεσι καὶ κακουχίαις, διὰ νὰ κερδίζωσιν ὀγκώδη ποσὰ οἱ ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ προϊστάνται τῶν μαγκῶν, τοῦτο ὑπερβαίνει τοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς οἰουδήποτε πρωτύπου βασιλείου εἴτε τῆς Ἀνατολῆς εἴτε τῆς Δύσεως.

Κορδιεῖρος.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Οἱ Ἑκατὸν πεντήκοντα νέοι ἱππῶται οὓς κατεσκεύασεν ἡ Κυβέρνησις ποῦ θὰ εὐρωσιν ἵππους διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νέας αὐτῶν θέσεως; Ἄς ζητήσωσι τοιοῦτους κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, διότι ὁ κ. Πολυχρονόπουλος δὲν ἔχει πλειοτέρους τῶν πέντε ἢ ἑξ.

Μάθετε ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις ἡμέτερος πρεσβευτὴς ἔδωκε γεῦμα εἰς τὸν δήμαρχόν μας κ. Σοῦτσον. Τὸ τελευταῖον ἐξοδὸν τοῦ γεύματος ἦτο τὸ τηλεγράφημα, δι' οὗ ἀπεστάλη εἰς Ἀθήνας ἡ σπουδαία αὕτη εἰδήσις.

Τί ἀντάρα, τί κακὸ, τί χαλασμός κόσμου ἔγεινε προχθὲς εἰς τὴν συνοικίαν Μουνυχίας! Ὁ κ. Κοσσονάκος μετὰ τεσσάρων ἱατρῶν κατέβη νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλην τὴν συνοικίαν. Αἱ Κρητικαὶ, αἱ Ὑδραῖαι, αἱ Σπετσιώτισαι, ἐφώναζον ὡς τρελλαὶ, ἐλυποθύμουν, ἐκρύπτοντο, καὶ ἐθραύοντο θύραι, καὶ ἐγένετο πάταγος καὶ ἔρευνοι ὅπως τὰς εὐρου, καὶ τὰς τραβοῦσαν διὰ νὰ τὰς ἐμβολιάσωσιν, διότι αἱ Κρητικαὶ, αἱ Ὑδραῖαι, καὶ Σπετσιώτισαι εἰξεύρουν πολὺ καλὰ ὅτι τὸ ἐμβόλιασμα δὲν ἀποδιώκει τὸ μόλυσμα, τοῦναντίον, μάλιστα ἀπὸ τὰς μικρὰς ἐκείνας χαραγὰς εἰσδύει εἰς τὸ σῶμα ἡ εὐλογία. Τί ἀντάρα, τί κακὸ, τί χαλασμός κόσμου ἔγεινε προχθὲς εἰς τὴν συνοικίαν Μουνυχίας!

Παρατηρήθη ὅτι αἱ πλειότεραι τῶν θηλυκῶν ἐξ Ἀλεξανδρείας προσφύγων εἶναι ἔγγυοι. Τοῦτο οἰκονομολογικῶς σημαίνει ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως αὐτῶν σχηματισθεῖσαι ἐπιτροπαὶ πρέπει νὰ ἀνοίξωσιν εἰς τὰ κατὰστικὰ των καὶ μίαν μερίδα διὰ τοὺς μὴ γεννηθέντας εἰσέτι πρόσφυγας. Πολιτικῶς ὅμως τὸ ζήτημα ἐξεταζόμενον ἀποδεικνύει δυσπιστίαν τῶν ὁμογενίδων κατὰ τῆς φιλεξινίας τῶν ἐλευθέρων αὐτῶν ἀδελφῶν. Δὲν γνωρίζομεν ποῖαν ἄλλην ἐξήγησιν θὰ ἐδίδεν ἡ Κυβέρνησις ἂν ὑπῆρχεν ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν βουλευτὴς τις ἐπηρώτα τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν.

Περὶ τῆς τελευταίας ὑψιφώνου τοῦ Τσόχα, τῆς ἑλληνίδος Μιστροβάκη ἀπορεῖ φίλος τις ἂν τὸ ὄνομά της σημαίνει Μίς-Τροβάκη ἢ Μαστρο-Βάκη.